ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΙΟΣ

—Ὁ Λεοπόλδος γιὰ τὸν Ἀμεδαῖο Μότσαρτ,
στὰ 1761.—

«Θὰ ἰδῆτε Αὐτὸν ποὺ κυβερνάει τὸ θᾶμα
καὶ τὰ πέντε δὲν ἔχει κλείσει χρόνια·
τὴν ὕπαρξη τὴν εὔθραυστη κι αἰώνια,
ποὺ γίγαντας καὶ βρέφος εἶναι ἀντάμα.

Ἀναβρυτὸ ἡ ψυχή του, λάλο νᾶμα,
καὶ τὰ δαχτύλια του ἔρωτες κι ἀηδόνια,
κι ἠχοῦν τραγούδια τόσο παναρμόνια,
ποὺ τὸ βαθὺ τῆς τέχνης φέρνουν κλᾶμα».

Μὲ τέτοια λόγια ὁ ἔξαλλος πατέρας
τὶς δίβουλες ξυπνοῦσε πολιτεῖες,
κι οἱ Φιλισταῖοι τὰ κρίναν ἀγυρτεῖες.

Μὰ ἦρθε γοργὰ τὸ γύρισμα τῆς σφαίρας·
κι οἱ ὑπερβολὲς τῆς πατρικῆς στοργῆς
φτωχὰ λαλοῦν τὴν πίστη ὅλης τῆς γῆς!

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ